

stěžovatel tím uplatňovati, že nebylo jeho úmyslem, rušiti bohoslužebný výkon, přehlíží, že k subjektivní skutkové podstatě §u 303 tr. zák., pokud jde o jednání neslušné, jež jest způsobilé vzbuditi pohoršení, úmyslu se nevyhledává, nýbrž že stačí pouhé vědomí, že neslušným jednáním může způsobeno býti pohoršení. Tomu svědčí rozdíl v doslovu §u 303 tr. zák. prvního případu při snižování, kde se vyhledává, by pachatel se snažil snížit učení, zvyky a zařízení církve, státem uznané, od případu třetího, který přichází u stěžovatele v úvahu, kde zákaz zní »neb se neslušně chová.« Co do vyžadovaného vědomí, že neslušným jednáním obžalovaný rušil bohoslužebný výkon, obsahuje rozsudek zjištění, proti němuž nelze ničeho namítati, ježto jde zde o zjištění skutkové, jež přezkoumávatí nejvyššímu soudu nepřisluší. Rovněž zjistil rozsudek, že chování se stěžovatele bylo způsobilé vyvolati u věřících pohoršení. Jest tedy skutková podstata §u 303 tr. zák. v jednání stěžovatelově, jak je rozsudek zjistil, jak v objektivním, tak i subjektivním směru splněna, takže důvod §u 281 čís. 9 a) tr. ř. byl stěžovatelem marně uplatňován.

Čís. 1183.

Nepatrné poškození rodidel zprzněné (§ 128 tr. zák.) nelze pokládati za zvláštní trestný čin (§ 431 tr. zák.).

(Rozh. ze dne 14. dubna 1923, Kr I 34/22.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení částečně zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku zemského trestního soudu v Praze ze dne 17. září 1921, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem dle §u 128 tr. zák. a přestupkem dle §u 431 tr. zák. a zrušil napadený rozsudek ve výroku, jímž byl obžalovaný uznán vinným přestupkem proti bezpečnosti těla dle §u 431 tr. zák., jehož se prý dopustil tím, že dne 24. listopadu 1920 v S., ukojuje chlípné své žádosti, způsobil 13leté Marii K-ové uvnitř jejího přirození lehké zranění a tak předsevzal čin, o němž již dle jeho přirozených následků, jež každý může snadno poznati, mohl nahlédnouti, že se jím může způsobiti nebo zvětšiti nebezpečí pro život, zdraví nebo bezpečnost těla lidského.

Důvody:

Opodstatněna jest zmateční stížnost, pokud z důvodu §u 281 čís. 9 a) — správně čís. 10 tr. ř. — brojí proti správnosti odsouzení obžalovaného pro přestupek dle §u 431 tr. zák. v ideálním souběhu se zločinem §u 128 tr. zák. Zákon v §u 128 tr. zák. výslovně dovolává se §u 126 tr. zák., v němž stanovena je zvlášť vysoká trestní sazba za předpokladu, že zločin měl v zápětí důležitou újmu uražené na zdraví. Z toho nutno usuzovati, že takové nepatrné poruchy integrity uražené, o jakou jde v tomto případě, které s útokem na pohlavní neporušenost nedospělých osob téměř pravidelně budou spojeny, nelze přičítati jako zvláštní trestný čin, nýbrž že jich bude jinak (§§ 43, 48 tr. zák.) dbáti při výměře trestu za zločin.